

PRZEDSZKOLAK

PRZEDSZKOLAK W ŚWIECIE LITERATURY

Literatura dla dzieci w wieku przedszkolnym jest rodzajem sztuki przekazywanej małym odbiorcom przede wszystkim za pośrednictwem rodziców i nauczycieli. W wieku przedszkolnym kształtują się zaczątki osobowości dziecka, dlatego też ważnym zadaniem rodziców i nauczycieli przedszkola jest odpowiedni dobór książek, które posiadałyby bogaty zasób treści o charakterze wychowawczym. Bohater literacki swoim postępowaniem i postawą powinien uczyć dzieci jak żyć, głównie przez preferowanie cennych wartości moralno – wychowawczych. Potrzeba kontaktu z książką nie powstaje u dziecka spontanicznie, stąd musi ją wzbudzić rodzic lub nauczyciel w procesie wychowania. Dlatego jednym z zadań dorosłych jest m.in. rozbudzenie zainteresowań książką. Książka jest również źródłem wiedzy o otaczającym świecie, o człowieku i nurtujących go problemach, o kulturze, tradycjach społeczeństwa i własnego narodu oraz kulturze innych narodów. Książka rozszerza zakres słownictwa dziecka, ale przede wszystkim powinna dostarczać małemu odbiorcy wzruszeń, różnorodnych przeżyć związanych z jej zawartością treściową oraz z właściwościami tekstu literackiego tzn. jego wartościami artystycznymi, estetycznymi.

Zadania jakie pełni literatura w życiu dziecka:

- poszerzanie możliwości poznania świata;
- kształtowanie wrażliwości estetycznej;
- wzbogacenie zasobu wiadomości, które dziecko zdobyło w toku obserwacji; otaczającego je środowiska, świata przyrody i społeczeństwa;
- wyzwalanie ekspresji słownej, plastycznej i innej;
- dostarczanie wzorów pięknej mowy ojczystej;
- wzbogacenie zasobu pojęć i słów;
- kształcenie mowy i wymowy;
- rozwijanie inwencji twórczej;
- aktywizowanie myślenia, uczenie wyciąganie wniosków i morału, ćwiczenie pamięci i uwagi;
- inspirowanie zabaw w teatr, inscenizowanie utworów.

PRZEDSZKOLAK

BAJKA

Bajka to nieodzowny element dzieciństwa każdego dziecka. Bajki to utwory, w których świat fantastyczny miesza się z realnym i razem tworzą zrozumiałą dla dziecka rzeczywistość. Tam zapoznaje się z ono z sytuacjami wzbudzającymi niepokój i znajduje cudowne rozwiązanie swoich problemów. Bajka pokazuje dziecku świat w uproszczonej wersji, gdzie istnieje wyraźny podział na dobro i zło, i to zło zawsze zostaje ukarane. Bajka pomaga dziecku odkryć swoją tożsamość, wczuć się w emocje, jakich doświadczają postacie występujące w opowieści, przez co rozwija empatię i wrażliwość na zło i niesprawiedliwość.

Wybieramy do czytania tylko te bajki, które:

- * są napisane lub przetłumaczone poprawną polszczyzną
- * są dostosowane do wrażliwości dziecka -
nie wzbudzają niepokojów i lęków
- * promują pozytywne, godne do naśladowania wzorce zachowań
- * uczą szacunku wobec ludzi, innych istot, prawa
- * budują pozytywny stosunek do świata i wiarę w siebie
- * są ciekawe dla dziecka i mają sens

Efektom opowiadania bajek jest:

- * dziecko uczy się zachowań prospołecznych, pomagania innym, pocieszania ich, nawiązywania przyjaźni;
- * dziecko uczy się zachowań codziennych - mycia rąk przed jedzeniem, ubieraniem się, prac domowych wykonywanych przez rodziców lub dziecko;
- * dziecko uczy się odbioru świata, w którym żyje;
- * dziecko uczy się odbioru świata, którego nie zna;
- * podczas słuchania bajek dziecko wycisza się, uspokaja się, rozluźnia;
- * ustępują u dziecka sytuacje lękowe związane z konkretną sytuacją;
- * bajki korzystnie wpływają na relacje pomiędzy dzieckiem a rodzicem, dorosłymi, zwiększa ich bliskość emocjonalną, wzajemną akceptację i zrozumienie;
- * dziecko uwalnia się od silnych zalegających emocji;
- * czytanie bajek zmniejsza u dziecka zagrożenie uzależnienia od telewizji i komputera;
- * u dziecka kształtuje się nawyk na całe życie czytania i zdobywania wiedzy.

PRZEDSZKOLAK

WIERSZE

Ważne miejsce w literaturze dziecięcej zajmuje poezja. Wiersze mają duże zastosowanie w prac wychowawczej: czytamy je dzieciom, uczymy na pamięć, inscenizujemy i wykorzystujemy przy organizowaniu zabaw ćwiczących wymowę. Znajomość literatury dziecięcej i własne zainteresowanie poezją pozwolą znaleźć utwory, które pięknie przeczytane - będą dawały przeżycia estetyczne i kształtowały zamiłowanie do poezji. Wiersze można czytać przy różnych okazjach. Utwory przeznaczone do przeczytania mogą być dłuższe od tych, które opanowują na pamięć. Halina Mystkowska wyróżnia następujące fazy nauki wiersza "przygotowanie dzieci, wypowiedzenie wiersza przez dorosłego, próba wypowiedzi poszczególnych dzieci, okres dalszego „osłuchiwanie się z utworem”.

Efektom wprowadzania dzieci w świat poezji:

- * dostarczamy dziecku wzorzec pięknej artystycznej mowy;
- * dziecko wzbogaca i utrwała język literacki w toku uczenia się wierszy na pamięć;
- * dziecko rozwija wyobraźnię oraz pamięć logiczną i mechaniczną;
- * dziecko kształtuje uczucia estetyczne;
- * dziecko rozbudza zamiłowanie do poezji;
- * dziecko rozwija swoją wrażliwość na piękno języka;
- * dziecko kształtuje swoją aktywność twórczą;
- * dziecko poprzez recytację wierszy ośmiela je w kontaktach społecznych;
- * dziecko kształtuje umiejętność poprawnego wypowiedzania się pod względem: artykulacyjnym, intonacyjnym, modulacji i siły głosu;
- * dziecko poznaje pewien repertuar wierszy odznaczający się artystycznymi walorami.

PRZEDSZKOLAK

BAŚŃ

Baśń stanowi niezwykle wartościową pomoc dydaktyczną nie tylko w kształtowaniu mowy, ale i wszechstronnym rozwoju dzieci. Odpowiednio dobrane baśnie – bajki, których bogactwo treści działających na wyobraźnię, wielki ładunek emocjonalny, problem walki dobra ze złem, aktywizują myślenie dzieci i wyzwalają ekspresję słowną. Sięganie do baśni, jako skarbnicy literatury dziecięcej z pewnością urozmaici sposoby pobudzania aktywności werbalnej dzieci w przedszkolu.

Efektom opowiadania, czytania baśni jest:

- * treść baśni pomaga dziecku w rozwiązywaniu jego problemów przez przykład bohaterów;
- * poprawia się u dziecka nastrój, nie czuje się ono samotne w swoich przeżywanych uczuciach;
- * u dziecka zmniejsza się lęk, łagodzą się napięcia jemu towarzyszące;
- * wzmacnia się motywacja do bycia aktywnym i otwartym;
- * dziecko podnosi swoją samoocenę, wiarę w siebie i innych ludzi;
- * baśń daje dziecku nadzieję, że największe trudności kiedyś się kończą, a zło można pokonać;
- * baśń dostarcza dziecku skuteczne przykłady rozwiązywania problemów;
- * baśń pomaga dziecku kształtować system wartości;
- * dziecko pobudza swoją wyobraźnię, postawę twórczą oraz pomysłowość.

Złota Lista książek do czytania dzieciom opracowana przez Fundację „ABCXXI – Cała Polska Czyta Dzieciom”

Wiek 0- 4 lata:

- * Marta Bogdanowicz (opracowanie) - Rymowanki - przytulanki
- * Paulette Bourgeois, Brenda Clark - seria o Franklinie
- * Jan Brzechwa - Wiersze i bajki * Barbara Gawryluk - Dżok, legenda o psiej wierności
- * Dimiter Inkiow - Ja i moja siostra Klara * Czesław Janczarski - Miś Uszatek
- * Janosch - Ach, jak cudowna jest Panama; Ja ciebie wyleczę, powiedział Miś
- * Astrid Lindgren - Lotta z ulicy Awanturników
- * Sam McBratney - Nawet nie wiesz, jak bardzo Cię kocham

PRZEDSZKOLAK

- * Nele Most, Annet Rudolph - Wszystko moje; Co wolno, a czego nie wolno
- * Beata Ostrowicka - Lulaki, Pan Czekoladka i przedszkole; Ale ja tak chcę!
- * Joanna Papuzińska - Śpiące wierszyki
- * Eliza Piotrowska – Bajka o drzewie
- * Renata Piątkowska - Opowiadania z piaskownicy
- * Annie M.G. Schmidt – Julek i Julka
- * Julian Tuwim - Wiersze dla dzieci
- * Wojciech Widłak - seria o panu Kuleczce

Wiek 4-6 lat:

- * Florence and Richard Atwater - Pan Popper i jego pingwiny
- * Hans Christian Andersen – Baśnie
- * Wanda Chotomska – Wiersze; Pięciopsiaczki
- * Carlo Collodi – Pinokio
- * Wacław Czerwinski - O gajowym Chrobotku; Bajki z mchu i paproci
- * Iwona Czarkowska – Biuro zagubionych zabawek
- * Eva Janikovszky – Gdybym był dorosły
- * Grzegorz Janusz – Misiostwo świata
- * Roksana Jędrzejewska-Wróbel – Sznurkowe historie; Małe Królestwo królowy Aurelki
- * Asa Lind – Piaskowy Wilk
- * Astrid Lindgren - seria o Pippi Pończoszance; Emil ze Smalandii
- * Hugh Lofting - seria o Doktorze Dolittle Kornel Makuszyński - Przygody Koziołka Matołka
- * Małgorzata Musierowicz - Znajomi z zerówki
- * Alan A. Milne - Kubuś Puchatek; Chatka Puchatka
- * Renata Piątkowska - Na wszystko jest sposób; Nie ma nudnych dni
- * Danuta Wawiłow – Wiersze
- * Max Velthuijs - Żabka i obcy

PRZEDSZKOLAK

„POLA NADZIEI”

Już od wielu lat, i również w tym roku, nasze Przedszkole bierze udział w akcji „Pola Nadziei” realizowanej przez hospicja i ich przyjaciół. Jej głównym celem jest między innymi propagowanie wśród dzieci i młodzieży idei niesienia bezinteresownej pomocy. Symbolem akcji są żonkile. Przedszkolaki posadziły już cebulki żonkili w ogrodzie przedszkolnym, które będziemy mogli podziwiać na wiosnę. Natomiast z okazji Świąt Bożego Narodzenia dzieci z grupy III „Pszczółki” przygotowały drobne upominki dla podopiecznych Ośrodka Hospicjum Domowego przy ulicy Tykocińskiej 27/35 i pacjentów Domu Opieki przy ul. Oliwskiej 5. Samodzielnie i według własnego pomysłu wykonały kompozycje mydlarskie - kolorowe i ekologiczne mydełka glicerynowe. Pomagać każdy może!

PRZEDSZKOLAK

CHOINKA JEZYKA CYPRIANA

Płatki śniegu wirowały i kołysały się w powietrzu opadając. Nieruchomiały dotykając igieł sosny lub przytulały się do zasp śniegu. Jeżyk Cyprian przyglądał się temu z uśmiechem, ale tylko przez chwilę. Teraz miał tyle jeszcze rzeczy do zrobienia, tyle planów. A wieczór zbliżał się coraz szybciej.

Zima była w pełni i już niebawem nadchodziły jedne z ulubionych dni w roku – święta! A one wymagają przygotowań – trzeba przystroić choinkę, zaplanować prezenty dla przyjaciół i świąteczną kolację. Na szczęście pracą się podzielili. Jedzeniem zajmowali się borsuk Emil i lisek Krysypian a choinką jeżyk.

Kruk Bazyli miał pomagać po trochu we wszystkim i dopilnować, żeby wszystko było gotowe na czas.

Prezenty oczywiście każdy przygotowywał sam. Bo to przecież mają być niespodzianki. Gdy Cyprian przypomniał sobie swoje pomysły na ten rok to aż mu się ciepło i miło zrobiło w środku, na serduszkach. Udały mu się wyjątkowo dobrze.

Dla borsuka znalazł w lesie pięknego prawdziwka. Takie grzyby nazywano królami lasu, a ten był wyjątkowo dorodny. Smukły i gładki, z piękną brązową czapką. Na pewno będzie smakowity, a takie prezenty Emil doceniał najbardziej. Dla niego zawsze było najłatwiej wymyślić jakiś podarunek – pomyślał Cyprian z uśmiechem.

Dla liska miał czarodziejski kamień. Nie był on tak na prawdę czarodziejski, ale jak się bez ruchu i uważnie wpatrywało w niego to po chwili zaczynał mienić się wszystkimi kolorami. Kształt miał fantastyczny i na pewno bardzo dobrze będzie pasował. Nawet pachniał trochę tak jakoś specjalnie i niesamowicie. Aż chciało się położyć w łóżeczku i trzymać go przed sobą na poduszeczce. Leżeć tak wpatrując w niego półprzymkniętymi oczami i wdychać spokojnie jego zapach.

No i był jeszcze Bazyli. Dla niego miał coś zupełnie specjalnego. Znalazł w lesie dość dawno temu najprawdziwszą na świecie książkę. Taką z obrazkami i zapisaną małymi znaczkami, które tylko mądry kruk na pewno będzie mógł odczytać. Leżała sobie spokojnie niedaleko jeziora jakby czekała na jeżyka. Cyprian był bardzo ciekaw o czym ona jest. Na obrazkach zobaczył kolorowe zdjęcia przedstawiające różne smakowite potrawy. Miał więc na to swój pomysł, ale nie był do końca go pewien. Jeżyk się nawet przez chwilę zastanawiał czy bardziej się nie spodoba Emilowi. Bo jak wiecie jedzeniem się on zawsze najbardziej interesował. Tylko czy coś by odczytał z książki? Chyba nie...

Prezenty były więc przygotowane. Teraz czas było dokończyć ozdabianie choinki. Kruk Bazyli znalazł poprzedniego dnia odpowiednie drzewko. Niezbyt dużego i smukłego

PRZEDSZKOLAK

świerka z mnóstwem pięknych i gęstych igieł. Miał też trochę miejsca u dołu na prezenty. To jest bardzo ważne w świątecznym drzewku.

Ubieranie choinki to najprzyjemniejsze zajęcie na świecie. Mieli przygotowane dekoracje, które teraz trzeba było tylko umieścić na całym drzewku. Zaczęli od otrzepania gałęzi ze śniegu. Pozostawili go tylko trochę leżące w niektórych miejscach gdzie iskrząc się i błyszcząc rozjaśniał okolicę.

Następnie wzięli się za wieszanie liści klonowych, które przygotowali do ozdoby. Wybrali tylko te najładniejsze, które mieniały na żółto i brązowo. Były suche i gdy się je dotykało chrzęściły cichutko. Wpatrując się w nie z bliska widziało się siateczki drobnych wzorków, tak jakby były poprzesywane cienkimi nitkami.

Potem przyszła kolej na sople lodu. Przyjmowały niesamowite kształty i błyszczały w blasku chowającego się już nad horyzontem słońca. Mieli z nimi problem bo nie było ich jak przymocować. Na szczęście kruk wpadł na pomysł, że można zrobić w nich małe dziurki i je nakłuwać na twarde końce gałęzi świerkowych.

Praca upływała im w skupieniu i nawet nie obejrzeliby się gdy słońce zaszło i oświetlał już ich tylko księżyc. Dobrze, że był on tego dnia w całej swojej okazałości. Jeżyk ziewnął i przeciągnął się patrząc na ich wspólne dzieło. Choinka już teraz wyglądała wspaniale, a przecież to jeszcze nie koniec.

Następne w kolejce do zawieszenia czekały szyszki. W lesie jest ich duży wybór – podłużnych i pękających, dużych i małych, jasnych, ciemnych i czerwonych. Pięknie prezentowały się na drzewku. Je już łatwiej można było mocować do gałęzi. Gdy ostatnia była umieszczona na swoim miejscu, Cyprian poczuł jak zrobiło się już późno i że oczka mu się zamykały. Pozostała jeszcze gwiazda na sam szczyt drzewka. Wysoko, wysoko. Zrobili ją z kolorowego papieru, który jeżyk znalazł w tym samym miejscu co książkę dla Bazylego. Jej umieszczeniem zajął się sam kruk bo tylko on mógł dotrzeć na samą górę.

Ich dzieło było wreszcie ukończone. Odeszli kawałek, żeby zobaczyć wszystko w całości. Było przepiękne. Jeżyk mógłby zostać już tutaj całą noc i tylko przyglądać się leżąc zwinięty w kłębek. Wspaniale... Uśmiechnął się do siebie i aż z zadowolenia przymknął oczka. To był bardzo dobry dzień.

A już niedługo święta. Zbiorą się wszyscy wokół choinki... Będą oglądać prezenty... I złożą sobie życzenia... Cyprian wiedział czego będzie życzyć przyjaciołom. Wszystkim przyjaciołom – tym z lasu i nawet tym spoza lasu. Tym, którzy tak lubią słuchać jego bajeczek. Będzie im życzył przede wszystkim spełnienia marzeń. Tych drobnych i malutkich oraz tych wielkich i dalekosiężnych.

Autor: Paweł Księżyk

Polecamy stronę internetową; www.bajki-zasypianki.pl

PRZEDSZKOLAK

POSTANOWIENIA NOWOROCZNE DLA MAMY I TATY

Tym razem coś trochę mniej bajkowego, ale w dalszym ciągu dla Rodziców i Dzieci. Zbliża się Nowy Rok i czas na noworoczne postanowienia. Jak być lepszą Mamą lub lepszym Tatą dla naszych pociech? Co robić by zapewnić im zdrowe i szczęśliwe życie? Oto dziesięć złotych zasad, do które warto zastosować!

1. Znajdę trochę czasu tylko dla dziecka.

Dzieciom poświęcamy go mnóstwo – pomagamy im się ubierać, odrabiać lekcje, dla nich zarabiamy pieniądze. Ale gdy jesteśmy razem to najczęściej coś nam jeszcze towarzyszy – grający telewizor, myśli o kłopotach w pracy... Nie chodzi o to by go było dużo, ważne jest jednak byśmy weszli w świat dziecka z naszą pełną i nierozproszoną uwagą. Porozmawiajmy przytuleni o przyjaźniach w szkole, zatańczmy wspólnie do jakiejś szalonej muzyki, powyglupiajmy się razem.

2. Będę dobrze go wspierać.

Szukajmy okazji, aby pochwalić nasze dziecko. Chwalmy jego działania, a nie same osiągnięcia i cechy. To rozróżnienie wcale nie jest oczywiste, a jest bardzo ważne. Gdy dziecko coś pięknie narysuje, to nie mówmy „Będzie z Ciebie artysta!”, „Jaki Ty masz talent do rysunków”. Zwróćmy za to uwagę na najlepszą cechę rysunku i pochwalmy starania – „Bardzo napracowałeś się, by narysować tego konika”, „Podoba mi się to, jak dokładnie pokolorowałaś niebo”. Dzięki temu dziecko będzie chciało doskonalić, się a nie osiadzie na laurach.

3. Pozwolę dziecku być dzieckiem.

Znacie takie dzieci? Uczące się w przedszkolu dwóch języków, a w zerówce dodatkowo jeszcze jednego, tenisa, gry na pianinie i szachów. Kariery nie trzeba zaczynać będąc przedszkolakiem. Dajmy im czas na zabawę, przyda się nawet trochę nudy, która może dać szansę na większą inicjatywę i kreatywność dziecka.

4. Będę mądrze stawiał granice i pozwolę mu popęłniać błędy.

Dziecko potrzebuje jasnych granic. Bez nich się gubi w wielkim świecie. Są one więc potrzebne – dobrze sformułowane i stanowczo egzekwowane. Ograniczmy je jednak do sytuacji gdy są rzeczywiście niezbędne. Zwykle jako dorośli wiemy lepiej jakie będą konsekwencje działań naszych pociech. Czy to znaczy, że powinniśmy mówić co mają, a czego nie powinni robić? Wcale nie! Jeżeli widzisz, że dziecko swoim działaniem zaraz zepsuje sobie budowlę z klocków to możesz je ostrzec, ale decyzję co zrobi zostaw jemu.

5. Będziemy razem czytać.

Wieczór przed snem to świetny moment na pobyć razem. Ważny dla dziecka, ale też ważny dla rodzica. Książka to materiał na rozmowę i wspólne przemyślenia. Bajki pomagajki lub terapeutyczne to sposób na oswojenie trosk tego świata. Uczą empatii i zrozumienia dla drugiego człowieka. Poszerzają słownictwo i usprawniają pracę młodych głów. Czytajmy razem!

PRZEDSZKOLAK

6. Nie będę krytykował dziecka.

No jak to? Nie można krytykować? A jak zrobi coś złego? Już śpieszę wyjaśnić! Nigdy nie krytykuj dziecka, jasno za to powiedz co Ci się nie podoba w jego zachowaniu. Jeżeli Twój synek uderzył kolegę to nie mów „Jesteś niegrzeczny!”, „Jesteś niedobry!”. Powiedz za to – „Nie podoba mi się gdy bijesz chłopca! Nie wolno Ci tak robić”. Zrób to jak najszybciej po zaistnieniu niedobrej sytuacji i w miarę możliwości na osobności. Wtedy zadziała najskuteczniej.

7. Nie będę realizował swoich ambicji przez dziecko.

To jest trudne. Zawsze chciałem umieć grać dobrze w piłkę. Byłbym bardzo szczęśliwy gdyby, któryś z moich synów okazał się znakomitym piłkarzem. Zanim jednak zacznę ich katować zajęciami piłkarskimi ugryzę się w język. Niech spróbują co im się najbardziej podoba i wybiorą. Wygląda, że starszy dużo bardziej woli zajęcia judo. I jeżeli tak rzeczywiście jest – niech tak zostanie.

8. Nie będę idealny.

Dla malutkiego dziecka jesteście idolami i osobami wszechmocnymi. Superbohaterami, dla których nic nie jest niemożliwe. Tak potężnymi, że ono samo chyba nigdy nie ma szans takie być. Dlatego gdy będzie okazja opowiedzmy jak to kiedyś my też baliśmy się straszego filmu lub książki. Jeżeli coś nas smuci lub martwi powiedzmy, że tak jest. Nie musimy naszymi troskami obarczać maluszka, ale niech dziecko wie, że takie uczucia są i że każdy ma do nich prawo. Również tacy super-bohaterowie jak my. Nie będzie to wtedy jego wina lub słabość, do której nie ma prawa. Dużo lepiej sobie z tymi emocjami poradzi gdy się zdarzą.

9. Zadbam o swój związek.

Dziecko nigdy nie będzie szczęśliwe mając nieszczęśliwych rodziców. Zrób więc coś by Wasz związek był nadal silny i bliski. Wielkim tego wrogiem jest monotonia. Zaplanujcie coś nowego co będziecie robić razem. Nowe doświadczenia przeżywane razem bardzo zbliżają. Znajdźcie czas na wspólny wypad do kina, kurs tańca, ugotujcie wspólnie jakieś zupełnie nowe danie. Im jest to bardziej nietypowe i nowe – tym lepiej dla Waszego związku.

10. Zrobię coś tylko dla siebie.

Wygląda to na ostatni punkt, ale wcale nim nie jest. Jest bardzo ważny właśnie dla dobra Twoich dzieci. Znajdź czas na zrobienie czegoś tylko i wyłącznie dla siebie. Spełnij jakieś swoje marzenie – jeżeli uda Ci się z tym wielkim – to super, jeżeli tylko te najdrobniejsze to też rewelacyjnie!

<https://bajki-zasypianki.pl/postanowienia-noworoczne/>

PRZEDSZKOLAK

ZWYCZAJE BOŻONARODZENIOWE

Najlepsze, co możemy zrobić dla siebie i innych, to spędzić czas Świąt w rodzinnej atmosferze, umocnić łączące nas więzi – aby nasze dzieci w rodzinnym gronie czuły się bezpiecznie i swobodnie. W dobrym przeżyciu Bożego Narodzenia pomaga świadome pielęgnowanie tradycyjnych zwyczajów i rytuałów świątecznych.

Przygotowania do Świąt Bożego Narodzenia dla wielu trwają już od początku grudnia – stworzenie kalendarza adwentowego, pieczenie pierniczek na choinkę, pierwsze refleksje nad wyborem prezentów.

Wigilia

Dzień wigilijny bogaty jest w zwyczaje i przesady, które, jak wierzą, posiadały magiczną moc. Zazwyczaj znajdują one swój rodowód w lokalnych, przedchrześcijańskich wierzeniach. Termin „wigilia” pochodzi od łac. „vigilia” i znaczy „czuwanie, nocne czuwanie”. Czasownik „vigilo, vigilare” znaczy tyle, co „nie spać, spędzać noc na czuwaniu, być przornym i ostrożnym, troskliwym, pilnować”.

W ten dzień dokładamy szczególnych starań, aby okazywać sobie wzajemnie życzliwość, ufając, że pomoże nam to w podobnej atmosferze przetrwać kolejny rok. Przetrwaj też przesąd, że jeśli w wigilijny poranek pierwszym gościem w domu będzie młody chłopiec, przyniesie to szczęśliwy rok. W mniejszym stopniu Polacy pielęgnują tradycję umieszczania w jednym uszku w barszczu grosika – ten, kto na niego trafił, miał zapewnione szczęście i bogactwo w nadchodzącym roku. Niektórzy z nas przechowują w portfelu łuski z wigilijnego karpia, które mają przynieść pomyślność.

Symbole i zwyczaje bożonarodzeniowe

- **Sianko pod obrusem** – ten zwyczaj wywodzi się jeszcze z czasów pogańskich i ma związek z dawnym świętem agrarnym. Jak nakazuje tradycja, siano należy położyć pod obrusem. Symbolizuje to narodzenie Jezusa w ubóstwie. Z tym zadaniem bez problemu poradzi sobie małe dziecko – pozwól mu wykonać tę symboliczną czynność, a starszakowi wyjaśnij jej znaczenie.
- **Pierwsza gwiazdka** – tradycyjnie wieczerza wigilijna rozpoczyna się wraz z pierwszą gwiazdką na niebie. Jest to symboliczne nawiązanie do Gwiazdy Betlejemskiej, oznaczającej narodziny Jezusa, którą według Biblii na wschodniej stronie nieba ujrzeli Trzej Królowie. Zadanie wypatrzenia na niebie pierwszej gwiazdki powierz dzieciom.

PRZEDSZKOLAK

- **Wspólna modlitwa** – kolację wigilijną, w polskiej tradycji postną, rozpoczyna modlitwa i czytanie fragmentu Ewangelii wg św. Mateusza lub Łukasza, dotyczącego narodzin Jezusa.
- **Oplatek** – przełamanie opłatka ze wszystkimi uczestnikami wieczerzy wigilijnej jest jej centralnym punktem. Gest ten symbolizuje wzajemne poświęcenie się jednych dla drugich i chęć dzielenia się z bliskimi owocami swojej codziennej pracy. Dzielenie się opłatkiem ma w zamyśle zbliżyć i łączyć ludzi. Dawniej opłatki były wypiekane na plebaniach, w klasztorach, i roznoszone po domach. Zadbaj o to, by dziecko miało swój oplatek, którym zapewne niechętnie będzie się dzieliło – jednak dzięki temu poczuje, że w pełni uczestniczy w spotkaniu.
- **Dodatkowe nakrycie** – na stole gospodyni ustawia dodatkowe nakrycie, jedno więcej niż jest uczestników wieczerzy. Jest ono symbolicznie przeznaczone dla niezapowiedzianego gościa. To także wyraz pamięci o naszych bliskich, którzy są nieobecni, którzy nie mogli dotrzeć na wieczerzę np. zza granicy. Puste nakrycie wyraża także pamięć o członku rodziny, który zmarł.
- **Świeca wigilijna** – ten zwyczaj narodził się w Holandii. W wieczór wigilijny przed wejściem do każdego domu ustawiano płonący lampion, często bogato zdobiony, czasem zamiast niego ustawiano zwykłą świecę. Światło miało być znakiem zaproszenia do rodziny Marii i Józefa, aby Jezus narodził się w każdym domu. Oświecało więc drogę i zapraszało.
- **Szopka** – zwyczaj ustawiania z figurek sceny Bożego Narodzenia zwanej „szopką”, lub chociaż samego żłobka z sianem i leżącą w nim figurką Dzieciątka, sięga XIII. wieku. Pozwala wyobrazić sobie miejsce narodzenia Jezusa.
- **Potrawy** – w zależności od regionu i tradycji rodzinnych, zestaw wigilijnych potraw jest różny, ale zwyczajowo na stole powinny znaleźć się wszystkie płody ziemi, a potraw powinno być dwanaście. Spróbowanie każdej ma zapewnić szczęście przez cały rok. Najpopularniejsze polskie potrawy to czerwony barszczyk z uszkami, zupa grzybowa, karp (ryba) pod różnymi postaciami, kutia, pierogi z kapustą i grzybami, kulebiak, kompot z suszonych owoców.
- **Choinka** – jako „drzewo życia” jest symbolem chrześcijańskim – ubiera się ją w dniu, w którym wspominamy naszych pierwszych rodziców: Adama i Ewę. Przypomina ona ludziom naukę o upadku i odkupieniu rodzaju ludzkiego. Natomiast składanie prezentów (darów) pod choinką, jest naśladowaniem dobroci.
- **Wspólne kołędowanie** – radosne śpiewy, w które zaangażowani są wszyscy uczestnicy wieczerzy wigilijnej. Tradycja już niestety coraz rzadziej praktykowana, a szkoda, ponieważ świąteczne muzykowanie nie tylko wpływa na wzajemne relacje międzyludzkie, ale też pomaga rozwijać w sobie poczucie harmonii i wyrażać emocje.

PRZEDSZKOLAK

ŚWIĄTECZNE INSPIRACJE

PRZEDSZKOLAK

ŚWIĄTECZNA KOLOROWANKA

PRZEDSZKOLAK

DRODZY RODZICE, KOCHANE DZIECI !

***Zdrowych i radosnych Świąt Bożego Narodzenia
otulonych śniegiem i ciepłem rodzinnym
oraz spełnienia marzeń i nadziei
w Nowym Roku 2022***

życzy

***Dyrektor Przedszkola nr 155 „Roztańczona Kraina”
wraz z nauczycielami i wszystkimi pracownikami.***

**OPRACOWANIE
TEKSTÓW:**

**Agnieszka Opara-Galgan,
Anna Bogdan,
Aneta Grabowska**

**OPRACOWANIE
GRAFICZNE:
Agnieszka Opara- Galgan**